

УДК 004.005.3:37:33

JEL Classification: A20, M15

В. В. Козлов,

кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних технологій,
E-mail: Kozlov733@ukr.net;

Т. В. Томашевська,

кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційних технологій,
E-mail: tomas_tat@ukr.net;

А. Ю. Пашковська,

кандидат економічних наук,
старший викладач кафедри інформаційних технологій,
E-mail: ag.pashkovskaya@gmail.com;
Національна академія статистики, обліку та аудиту

Дисципліна “Інформаційний менеджмент” у системі економічної освіти

Розглянуто передумови виникнення дисципліни “Інформаційний менеджмент”, окреслене коло проблем, що охоплюються цією дисципліною. Проаналізовано зв'язок між впровадженням інформаційних систем у систему управління організаціями та розвитком інформаційного менеджменту. Виокремлено напрями, що визначають завдання сучасного інформаційного менеджменту. Доведено необхідність викладення цієї дисципліни для ІТ-фахівців.

Ключові слова: інформаційний менеджмент, інформаційні технології, інформаційні системи, економічна ефективність, метод статичної оцінки.

Бурхливий розвиток комп'ютерної техніки, створення дружнього для некваліфікованого користувача програмного забезпечення привели до широкого застосування інформаційних технологій (ІТ) в усіх галузях людської діяльності, поспричинили поштовхом до розвитку технологій в усіх сферах функціонування суспільства, побудованого на використанні різної інформації. Дисципліна “Інформаційний менеджмент” призначена для формування системних знань з теорії та практики управління інформаційною діяльністю суб'єктів господарювання, опанування відповідного інструментарію для успішного управління інформаційними ресурсами, системами та технологіями.

Рівень розвитку інформаційної системи організації, значущість інформаційних технологій для її діяльності робить ІТ-підрозділ компаній невід'ємною частиною бізнесу. Складність завдань в управлінні інформаційними системами (ІС) і персоналом зумовлює потребу розробки стратегій у галузі ІТ та введення спеціалізованого менеджменту – інформаційного менеджменту.

Дефініція “інформаційний менеджмент” (ІМ) з'явилася відносно нещодавно, наприкінці 70-х років минулого століття. Виникнення ІМ спочатку як поняття, а потім як самостійної галузі знання пов'язано як з необхідністю приймати ефективні рішення у сфері інформатизації, так і з вимогами до управління інформацією в основній діяльності підприємства.

Метою статті є визначення ролі ІМ у процесі впровадження та експлуатації ІС.

Практика створення й експлуатації ІС виявила проблеми і протиріччя, які могли бути розв'язані тільки шляхом запровадження всебічного спеціалізованого ІМ. Так, витрати на проектування й впровадження ІС досить часто істотно перевищували заплановані суми, а якість розробки виявлялася незадовільною [1, с. 4; 2, с. 5–6].

Навряд чи можна чітко позначити проблему і місце появи ІМ, що виник як галузь знання з практики створення та експлуатації ІС. Історичною часовою точкою виникнення ІМ як поняття можна було б назвати 1957 р., коли у США число працівників галузі обробки інформації порівнялося з числом працівників, зайнятих у матеріальному виробництві. У цей самий період (1950–1960-ті роки) з'явилися перші стратегічні ІС, які створювалися з метою забезпечити компанії перевагу в конкурентній боротьбі. Класичним прикладом є створення і розвиток автоматизованої системи бронювання і продажу авіаквитків SABRE. Ця система бронювання була створена авіакомпанією American Airlines у 1964 р., а її штаб-квартира розташована у м. Талса (штат Оклахома, США). Автоматизована система функціонує і розвивається, поширюється під різними марками в інших регіонах. Надалі стратегічні інформаційні системи бронювання авіаквитків отримали свій розвиток, перетворившись на інформаційні системи туристичного бізнесу. Аналізуючи історію розвитку стратегічних інформаційних систем, можна поба-

чити, що такі ІС взагалі змінили структуру галузі. За короткий термін ІС стали необхідним інструментом успішного менеджменту, а використання засобів ІМ для отримання конкурентної переваги є метою багатьох підприємств. Факт: організації, які стежать за тим, щоб їх персонал отримував акуратну, своєчасну і корисну інформацію на усіх рівнях, успішніші за ті, що не стежать за цим.

Інформаційний менеджмент є новою галузю знання, що розвивається. Як окрема галузь менеджменту він виник на стику дисциплін галузі ІТ і практичного менеджменту в результаті розв'язання завдань управління інформаційними системами компаній і організацій. Досі ІМ не має ні сталої термінології, ні рішень, що стали класичними [3, с. 11–12]. Унаслідок цього фахівці часто не лише використовують різну термінологію, а й по-різному тлумачать завдання ІМ і методологію їх вирішення. Матеріали періодичних видань пропонують окремі рішення завдань ІМ, отримані зарубіжними чи вітчизняними фахівцями, або аналіз проблем і методик їх розв'язання.

Інформаційним менеджментом називають процес отримання акуратної, своєчасної і корисної інформації на усіх рівнях. Інформація при цьому розглядається як внутрішньофірмовий ресурс, самостійний чинник виробництва. ІМ охоплює увесь життєвий цикл ІС, від планування до використання, з метою цілеспрямованого застосування інформації як ресурсу

Існують два основні напрями ІМ:

1) розгляд питань застосування ІТ у цілях вирішення загальних завдань менеджменту компаній, державних організацій;

2) розгляд питань і завдань управління та розвитку ІС.

Питання і завдання ІМ за першим напрямом розглядаються як частинні питання автоматизації роботи менеджменту компаній. Тобто на першому місці стоїть менеджмент, а ІС грають роль технічного обслуговування, мають допоміжні функції. ІТ застосовуються для вирішення окремих локальних завдань менеджменту – фінансового менеджменту, менеджменту персоналу, виробничого менеджменту, інвестиційного менеджменту та ін. Як правило, у рамках курсів і тренінгів, де вивчають цей напрям менеджменту, розглядаються окремі рішення у сфері застосування ІТ для потреб менеджменту, а саме:

- класифікація ІС для бізнесу за функціональною ознакою; аналіз готових рішень у сфері ІС, критерії вибору готових ІС; проблеми впровадження готових систем;

- питання підготовки персоналу компанії до впровадження ІТ тощо.

Перелік питань можна продовжити. Проте усі вони мають одну загальну властивість – розглядають застосування ІС до завдань менеджменту.

Конкретно, цей напрям ІМ розглядає ІС, що управляють, і усі питання, пов'язані з їх створенням, упровадженням та експлуатацією.

Другий напрям ІМ є глобальнішим і більшою мірою відбиває позицію фахівців у галузі ІС. Тут розглядаються питання інформаційного забезпечення різних сфер діяльності людини, розуміючи під ним усю сукупність даних і підсистем обробки інформації усередині об'єкта. При цьому досліджуються як зовнішні щодо об'єкта інформаційні підсистеми, так і внутрішні, а також як автоматизовані підсистеми обробки інформації, так і не автоматизовані. Такий погляд, зрозуміло, не виключає розгляду конкретних “промислових” ІС різних галузей і особливостей їх використання, але це вже є спеціальними питаннями управління ІС.

Очевидно, що обидва напрями ІМ мають багато спільного. Так, і для першого, і для другого напрямку актуальними є питання створення, розвитку, впровадження ІС, управління та підготовки персоналу. Для обох напрямів характерні часткові завдання застосування ІТ. Водночас другий напрям ІМ більш системний і дозволяє об'єднати увесь комплекс питань застосування ІТ для вирішення завдань управління підприємствами й організаціями [4, с. 14–17; 5, с. 23–25].

Проблеми і завдання ІМ розглядаємо саме з позиції другого напрямку, а завдання управління ІС – з погляду фахівців галузі ІТ. Під інформаційним менеджментом розумітимемо увесь комплекс питань, пов'язаних з управлінням інформаційними системами різних сфер і рівнів управління.

Перелік завдань інформаційного менеджменту складає його основний зміст у рамках розгляду другого напрямку ІМ. Приведемо завдання ІМ і їх коротку характеристику [6, с. 18–19].

1. Формування технологічного середовища ІС. Маються на увазі не проектні рішення щодо створення ІС, а рішення менеджера як замовника з розробки технічного завдання для ІТ-фахівців як виконавців, рішення з підготовки техніко-економічного обґрунтування для вищого менеджменту компанії.

2. Розвиток і обслуговування ІС. Існує очевидний взаємозв'язок розвитку й обслуговування. Зростаючий об'єм обслуговування ускладнює розвиток ІС, спричинює нездійсненність відповідних планів. Це пов'язано з втратами, що виникають у результаті простоїв ІС, а також витратами як фінансових, так і людських ресурсів.

3. Планування в середовищі ІС. Розрізняють стратегічний ІМ та оперативний ІМ. Між рівнями менеджменту існують стосунки підлеглості. Стратегічний ІМ визначає цілі з усіх питань створення й функціонування ІС і шляхи їх досягнення. Цілі, що визначаються на стратегічному рівні, реалізуються на оперативному. Планування на стратегічному рівні ІМ є довгостроковим – від 3 до 5 років.

Завдання оперативного ІМ вирішуються з огляду на глобальні завдання стратегічного планування і поточні завдання компанії.

4. Формування організаційної структури ІС. Організаційна структура ІС повинна однозначно відповідати основній діяльності підприємства і у багатьох випадках – структурі самого підприємства. Загальноприйнятою основою для вирішення завдань проектування і організації ІС є структурний підхід. Зміна в структурі функціонування компанії може приводити до істотних змін у структурі організації обробки інформації.

5. Використання й експлуатація ІС. Використання ІС має бути максимально ефективним з погляду завантаження потужностей ІС і зайнятості персоналу. Експлуатація ІС повинна максимально задовольняти інтереси користувачів.

6. Формування інноваційної політики. Сфера ІТ є динамічною, внаслідок чого готовність до інновацій у сфері ІС стає явною і важливою складовою культури виробництва і підприємництва взагалі. Якщо стратегія компанії передбачає передову роль у своїй галузі, потрібні постійні інновації в ІС. Завданням ІМ у такій компанії є виявлення перспективних напрямів розвитку ІТ і перетворення їх в інноваційні проекти. Реалізація інноваційних проектів відбувається на оперативному рівні відповідно до стратегічних планів компанії.

7. Управління персоналом у сфері ІС. Це надзвичайно важливий напрям ІМ. Об'єктом управління для інформаційного менеджера є не лише персонал ІС, а весь персонал компанії. Основне завдання – зробити рядового співробітника-користувача союзником у процесі експлуатації і розвитку ІС. Попит на кваліфікованих співробітників у сфері економічної інформатики в нашій країні впродовж найближчих років буде істотно зростати.

8. Управління фінансами у сфері ІС. Кошти, що витрачаються на створення ІС, як правило, дуже значні. При цьому фінансові витрати мають бути ефективні, тобто окупатись у заплановані терміни, приносити дохід. Бізнес не може собі дозволити іншого. Плануючи створення і розвиток ІС, будь-яка компанія починає з оцінки необхідних витрат на створення і володіння ІС.

Не секрет, що складна багатофункціональна інформаційна система вимагає великих фінансових вкладень. Існує думка, що оцінити економічну ефективність ІС неможливо, оскільки вона безпосередньо не впливає на результати операційної (виробничої) діяльності, а лише допомагає обробляти інформацію та приймати управлінські рішення. Однак це не завжди так. Для кредитно-фінансових установ, страхових компаній, підприємств зв'язку ІС давно перетворились у основні засоби виробництва. Більше того, для компаній

вказаного типу інформаційна система є фактором стратегічної переваги (що є специфікою ІС). Така сама ситуація складається і для компаній, що працюють на ринку інформаційних продуктів та інформаційних послуг. Для всіх вищеперахованих компаній ІС є виробничим фактором, вони напряму впливають на собівартість продукції і прибуток компанії. У цьому випадку необхідно оцінювати витрати як на створення і впровадження ІС, так і на їх повсякденну експлуатацію.

Величезну роль ІС грають в органах державного управління. Для таких організацій економічну ефективність оцінити неможливо. Ефективність упровадження та використання ІС тут оцінюється як економія ресурсів робочого часу, заробітної плати або збільшення швидкості обробки інформації, зменшення кількості помилок. Дуже часто, однак, економії трудових ресурсів, а отже, фонду заробітної плати не відбувається зовсім. Справа в тому, що при впровадженні ІС або виникають нові завдання, або менеджмент одержує можливість вирішувати ті завдання, на які не вистачало ресурсів (людських і часових).

Фахівці розглядають питання економічної ефективності і фінансів ІС за трьома основними напрямками:

1. Оцінка економічної ефективності використання ІТ порівняно з традиційними технологіями. У цьому випадку ефективність оцінюється як ефект від економії фінансових і трудових ресурсів.

2. Оцінка ефективності інвестицій у створенні ІС компанії. У цьому випадку найважливішим є питання про принципову окупність проекту. Оцінюється рівень витрат на створення, впровадження й освоєння ІС, а доходи – за всіма видами діяльності компанії.

3. Оцінка сукупної вартості володіння ІС (Total cost of ownership). У рамках цього напрямку виявляються і детально аналізуються всі фактори, що визначають рівень витрат компанії на використання й експлуатацію ІС.

При аналізі ефективності інвестицій та визначенні вартості ІС (первісної вартості та вартості володіння) керуються такими положеннями:

- рішення про інвестиції в інформаційні технології приймаються, виходячи з економічної доцільності, яка визначається очікуваним економічним ефектом, ризиком і витратами;
- зростання витрат веде до підвищення ефективності роботи співробітників і ІС у цілому;
- надмірна економія веде до збільшення часу простоїв і числа звертань за технічною підтримкою;
- якщо ІС не впливає безпосередньо на економічні та фінансові результати діяльності компанії, то ефективність функціонування ІС оцінюють шляхом порівняння витрат на ІС із середньогалузевими.

Статична оцінка економічної ефективності ІС. Історично раніше інших сформувався перший напрям оцінки економічної ефективності ІС, у рамках якого розглядають економію робочого часу, фонду заробітної плати, скорочення загальнопромислових витрат, пов'язаних зі зменшенням помилок при обробці інформації. Економічний ефект від упровадження ІС оцінюється за короткий проміжок часу (найчастіше – рік). При цьому не розглядаються:

- результати виробничої діяльності компанії в цілому;
- реальна структура робочого часу інформаційних комплексів;
- динаміка екзогенних економічних показників (інфляція, зростання рівня заробітної плати, темпи зростання галузі та ін.).

Унаслідок цього зазначений напрям (метод) оцінки економічної ефективності називають статичним. При застосуванні цього методу розрізняють абсолютні та відносні показники ефективності. До перших належать:

- економічний ефект від використання ІС:

$$EE = C_{EP} - E_H \cdot K_{IC},$$

де EE – річний економічний ефект; C_{EP} – економічні результати функціонування ІС; E_H – галузевий нормований коефіцієнт; K_{IC} – капітальні витрати на створення та організацію функціонування ІС;

- період окупності проекту T_{OK} :

$$T_{OK} = \frac{K_{IC}}{C_{EP}}.$$

Відносний економічний ефект обчислюється за формулою:

$$I = \frac{EE}{C_{EP}}.$$

Залежно від типу ІС, а також завдань ІМ певної компанії показники оцінки економічної ефективності можуть бути дещо іншими. Наприклад, таким показником є економічна рентабельність EP , що визначається виразом:

$$EP = \frac{EE}{K_{IC}}.$$

Зазвичай визначення економічного ефекту здійснюється шляхом порівняння витрат робочого часу для обробки інформаційних потоків, а внаслідок цього – витрат трудових ресурсів порівняно з відповідними показниками для традиційних тех-

нологій (або порівняно з попередньою ІС). Ефект від упровадження ІС визначається, головним чином, скороченням числа співробітників (штатних одиниць) за рахунок збільшення швидкості обробки інформації (ОІ) і, відповідно, збільшенням виробітку на одного працівника. Цей ефект може бути спричинений змінами інформаційних потоків, в результаті яких виконання завдання контролю й обробки інформації переходить від співробітників ІТ-підрозділів до співробітників операційного рівня. У цьому випадку економічний ефект визначається різницею в рівнях заробітної плати програмістів і операційних працівників.

Економічні результати функціонування СЕР у такому випадку визначаються як різниця витрат на ОІ при традиційній технології та при впровадженні ІС. Для обчислення СЕР повинна бути проведена попередня робота з визначення трудомісткості операцій ОІ традиційним способом і засобами автоматизації. При цьому визначають:

- середню трудомісткість обробки;
- середню кількість виконавців;
- середню собівартість обробки одиниці інформації.

Єдиної методики оцінки економічних результатів функціонування ІС СЕР немає і бути не може. Підхід до оцінки цього показника багато в чому залежить від типу підприємства, виду ІС, завдань менеджменту, які вирішуються шляхом упровадження ІС. В одному випадку економічна ефективність буде визначатися економією фонду заробітної плати, в іншому – збільшенням продуктивності праці (при збільшенні заробітної плати) і, відповідно, виручки, у третьому – зменшення кількості помилок під час обробки інформації і відповідних витрат (наприклад, зменшення штрафних санкцій при введенні автоматизації бухгалтерського обліку). Тому не тільки вибір методики оцінки економічного результату, але і його обґрунтування є завданням ІМ.

За оцінку показників при впровадженні ІС можуть бути використані аналогічні показники по галузі або за типом ІС.

Капітальні витрати на створення й організацію ІС K_{IC} визначають з огляду на рівень витрат – фактичних (зафіксованих фінансовими службами компанії) або планових. При цьому враховується вартість окремих компонентів ІС, витрати на її розробку й упровадження:

$$K_{IC} = \text{Компоненти ІС} + \text{Компоненти ІС}$$

де *Компоненти ІС* – витрати на придбання технологічних складових ІС; *Витрати ІС* – витрати на заходи щодо створення, впровадження й освоєння ІС.

Однак ІТ-менеджер повинен розуміти, що методика статичної оцінки економічної ефективності дає доволі викривлений результат, який може не

підтвердитися на практиці. Результати швидше за все будуть серйозно відрізнятись від показника економічних результатів функціонування C_{EP} і, відповідно, економічного ефекту. Показник T_{OK} – період окупності проекту – можна розглядати лише як оцінку для проектів тривалістю до одного року. Але і в цьому випадку помилка може бути істотною. Застосування цього методу виправдано на попередньому етапі планування ІС і для організацій, в яких функціонування ІС безпосередньо не впливає на результати діяльності.

Основні недоліки статичного методу оцінки економічної ефективності ІС такі:

- оцінка економічного ефекту найчастіше здійснюється опосередковано шляхом порівняння з показниками впровадження аналогічної ІС;
- не враховуються прості системи і вартість цих простотів;
- ніяким чином не враховується фактична тривалість реалізації проекту створення та впровадження ІС;
- грошові потоки не приводяться до порівняльного рівня;
- ні прямо, ні опосередковано не враховуються можливі ризики.

З розвитком ІС та зміною їх місця в організаціях були розроблені більш коректні й точні методи оцінки їх економічної ефективності. Хотілося б звернути увагу на те, що вважаємо застосован-

ня цього методу неможливим для масштабних ІС операційного рівня і тим більше для інтегрованих корпоративних ІС. Водночас, незважаючи на недоліки, статичний метод оцінки економічної ефективності досить широко застосовується завдяки простоті постановки задачі й низьким витратам часу для визначення оцінки [6, с. 95–97].

Отже, інформаційний менеджмент перетворюється в основну базову технологію організації управлінської діяльності в усіх сферах функціонування інформаційного суспільства. Зважаючи на все вище сказане, в системі сучасної вищої освіти необхідно приділити увагу набуттю студентами знань і навичок щодо забезпечення процесів управління ІС та відповідними ресурсами. Викладання дисципліни “Інформаційний менеджмент” є важливим у процесі формування системи освіти, оскільки зміст цієї дисципліни відображає тенденції розвитку системи управління організаціями та виробництвом, загалом висвітлюючи питання інформаційного забезпечення різних галузей діяльності людини.

Інформатизація всіх сфер життя, особливо економічної сфери, приводить до появи нових дисциплін у галузі інформаційних технологій, які впроваджуються в навчальні плани вищих навчальних закладів. З’ясування мети, предмета та змісту цих дисциплін повинно стати подальшим напрямом дослідження.

Список використаних джерел

1. Васюхин О. В., Варзунов А. В. Информационный менеджмент: краткий курс: учеб. пособ. Санкт-Петербург: СПбГУ ИТМО, 2010. 119 с.
2. Матвейкин В. Г., Дмитриевский Б. С., Садов К. А. Информационный менеджмент: курс лекций. Тамбов: Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2009. 44 с.
3. Шанченко Н. И. Информационный менеджмент: учеб. пособ. для студ. спец. “Прикладная информатика в экономике”. Ульяновск: УЛГТУ, 2006. 95 с.
4. Матвієнко О. В., Цивін М. Н. Інформаційний менеджмент: опорний конспект лекцій у схемах і таблицях: навч. посіб. URL: <http://www.dut.edu.ua/ua/lib/1/category/518/view/1546>
5. Реинжиниринг бизнес-процессов: учеб. / Абдикеев Н. М. и др. Москва: Эксмо, 2007. 592 с.
6. Кригер А.Б. Информационный менеджмент: учеб. пособ. Владивосток: ТИДОТ ДвГУ, 2004. 126 с.

References

1. Vasiukhin, O. V., & Varzunov, A. V. (2010). *Informatsionnyi menedzhment*. [Information management]. St. Petersburg: SPbGU ITMO [in Russian].
2. Matveikin, V. G., Dmitrievskii, B. S., & Sadov, K. A. (2009). *Informatsionnyi menedzhment* [Information management]. Tambov: TGTU [in Russian].
3. Shanchenko, N. I. (2006). *Informatsionnyi menedzhment* [Information management]. Ulianovsk: UIGTU [in Russian].
4. Matviienko, O. V., & Tsyvin, M. N. (2006). *Informatsiinyi menedzhment* [Information management]. www.dut.edu.ua. Retrieved from <http://www.dut.edu.ua/ua/lib/1/category/518/view/1546> [in Ukrainian].
5. Abdikeev, N. M., Danko, T. P., Ildemenov, S. V., & Kiselev, A. D. (2007). *Reinzhiniring biznes-protsessov* [Reengineering of business processes]. Moscow: Eksmo [in Russian].
6. Kriger, A. B. (2004). *Informatsionnyi menedzhment* [Information Management]. Vladivostok: TIDOT DvGU [in Russian].

В. В. Козлов,

кандидат технических наук, доцент,
доцент кафедры информационных технологий;

Т. В. Томашевская,

кандидат технических наук, доцент,
доцент кафедры информационных технологий;

А. Ю. Пашковская,

кандидат экономических наук,
старший преподаватель кафедры информационных технологий;
Национальная академия статистики, учета и аудита

**Дисциплина “Информационный менеджмент”
в системе экономического образования**

Рассмотрены предпосылки возникновения дисциплины “Информационный менеджмент”, определен круг проблем, который охватывается данной дисциплиной. Проанализирована связь между внедрением информационных систем в систему управления организациями и развитием информационного менеджмента. Выделены направления, которые определяют современный информационный менеджмент. Доказана необходимость изложения данной дисциплины для ИТ-специалистов.

Ключевые слова: *информационный менеджмент, информационные технологии, информационные системы, экономическая эффективность, метод статической оценки.*

V. V. Kozlov,

PhD in Technology, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Information Technologies;

T. V. Tomashevskaya,

PhD in Technology, Associate Professor
Associate Professor of the Department of Information Technologies;

A. Yu Pashkovskaya,

PhD in Economics,
Senior Lecturer of the Department of Information Technologies;
National Academy of Statistics, Accounting and Audit

**Discipline “Information Management”
in the System of Economic Education**

The level of development of the information system in organizations, the complexity of tasks in the management of information systems leads to the need for the introduction of specialized management – information management. Until now, specialists often use not only different terminology, but also interpret the tasks of information management and their methodology differently. All this determines the relevance of the task of establishing generalized terminology

As “information management” we will understand the whole complex of issues related to the management of information systems of various areas and levels.

The list of tasks of information management is: 1) formation of the technological environment of information system; 2) development and maintenance of information system; 3) planning in the environment of information system; 4) formation of organizational structure of information system; 5) use and operation of information System; 6) formation of innovation policy; 7) human resources management in the field of information system; 8) management of finance in the field of information system.

One of the problems of information management is the problem of economic efficiency and finance information system. The simplest method in this case is the use of a static evaluation of the economic efficiency of information systems. In this case, it is considered the economy of working time, the wage fund, the reduction of total production costs associated with the reduction of errors in the processing of information. The economic effect of information system implementation is estimated over a short period of time (often a year). Let's determine the main drawbacks of the static method:

- the assessment of the economic effect is most often carried out indirectly, by comparison with the indicators of the implementation of similar information system;
- the system stoppages and the “price” of these stoppages are not taken into account;
- the time of Information System creation and implementation are not taken into account in any way;
- cash flows are not brought to a comparable level;
- no risks, directly or indirectly, are taken into account.

Taking into account the above, it is necessary to switch to more sophisticated methods for assessing information projects that require relevant specialists in the field of information management. Information management becomes the basic technology of organization control activity in all spheres of functioning of the information society. In the light of the above, in the system of modern higher education, attention should be paid to acquiring knowledge and skills of students in ensuring the management of IP and resources.

Thus, the teaching of the discipline “Information management” is important in the process of formation of the education system, since the content of this discipline reflects the trends in the management system of organizations, production and should cover the problems of information provision in various fields of human activity.

Key words: *information management, information technology, information systems, economic efficiency, method for static evaluation.*

Бібліографічний опис для цитування:

Козлов В. В., Томашевська Т. В., Пашковська А. Ю. Дисципліна “Інформаційний менеджмент” у системі економічної освіти // Статистика України. 2017. № 4. С. 47–53.